

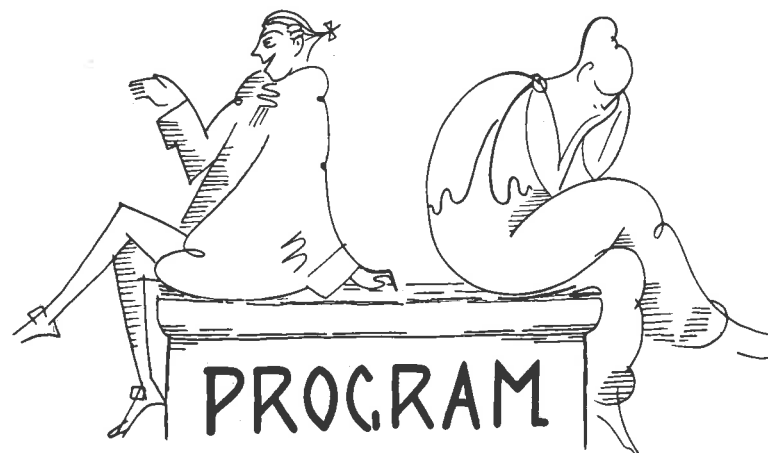

Festforestilling

TIRSDAG DEN 11. SEPTEMBER 1962 KL. 19,30

6

11./9

AARHUS TEATER
DIREKTION: POUL PETERSEN

Studerterforeningens

FESTFORESTILLING

i anledning af universitetets årsfest i

AARHUS TEATER

Tirsdag den 11. september 1962 kl. 19,30

GÆSTESPIL AF DEN NATIONALE SCENE, BERGEN

KONGSEMNERNE

Skuespil af HENRIK IBSEN

Iscenesættelse ved *Toralf Sandø*

Dekorationer og kostumer ved *Per Fjeld*

Musik og ledelse af Aarhus By-Orkester ved *Sverre Bergh*

Personerne:

Håkon Håkonson, kongevalgt af Birke-		Vegard Veradal, en af hans hirdmænd	<i>Stener Frogge</i>
beinerne	<i>Johan Kjelsberg</i>	Gregorius Jonsson, lendermand	<i>Lothar Lindtner</i>
Inga fra Varteig, hans mor	<i>Ella Lie</i>	Pål Flida, lendermand	<i>Magnus Tveit</i>
Skule Jarl	<i>Rolf Berntzen</i>	Ingebjørg, Anders Skaldarbands hustru	<i>Karin Simonnæs</i>
Fru Ragnhild, hans hustru	<i>Astrid Schwab</i>	Peter, hendes søn, en ung præst	<i>Arne Jacobsen</i>
Sigrid, hans søster	<i>Hjørdis Ring</i>	Sira Viljam, huskapellan hos bisp Nikolas ..	<i>Per Theodor Haugen</i>
Margrete, hans datter	<i>Anne Gullestad</i>	Mester Sigard fra Brabant, en læge	<i>Sverre Robert</i>
Nikolas Arnesson, bisp i Oslo	<i>Bjarne Andersen</i>	Jatgejr Skald, en islænding	<i>Stener Frogge</i>
Dagfinn Bonde, Håkons stallare	<i>Svend von Düring</i>	Bård Bratte, en høvding fra det trondhjemske	<i>Andreas Bjarke</i>
Ivar Bodde, hans hirdpræst	<i>Kjell Stormoen</i>	Budet fra Nord-Norge	<i>Christen Løberg</i>

Korsbrødre, præster, munke, nonner, gæster, hirdmænd, fruer
og krigsfolk

Handlingen foregår i første halvdel af det trettende århundrede

1. billede: Foran Kristkirken i Bergen
2. — En hal i kongsgården i Bergen
3. — Gildehallen i Bergens kongsgård
4. — En stue i Oslo bispegård

Pause

5. billede: Margretes stue i Oslo kongsgård
6. — Skule Jarls gildehal i Oslo kongsgård
7. — Kongsgården i Nidaros
8. — Klostergården på Elgesæter

Henrik Ibsen

og

»Kongsemnerne«

Med »Kongsemnerne« begynder Henrik Ibsen for alvor at dyrke det ideologiske drama. Den historiske handling er nok spændende og i overensstemmelse med virkeligheden, men den er først og fremmest bærer af idédebatten. Mod den kaldsbevidste Håkon Håkonson, som aldrig et øjeblik tvivler på, at han er den rette til at styre Norge, står den uvisse hertug Skule. Skule har gode kort på hånden, men mangler overbevisningen, kaldet. Derfor vover han aldrig at sætte alt på ét kort, han brænder ikke broerne bag sig og taber derfor til slut.

At der er meget af den imponerende Bjørnstjerne Bjørnson i Håkon er sikkert nok, og at den famlende, usikre Ibsen har lagt meget af sig selv i stykkets mest interessante person, hertug Skule, er klart. Jatgejr Skald har også meget af Ibsens sind, og i dialogen mellem ham og Skule finder vi det nagende kalds-spørgsmål, som går gennem hele Ibsens digtning.

Med sine mange lag er »Kongsemnerne« både historisk aktuelt, alment og personligt. Det blev Ibsens egentlige gennembrud som dramatiker. Stykket blev ganske vist refuseret af Det kongelige Theater i København, men det blev succes på Christiania Theater, hvor det havde premiere d. 17. januar 1864.

I Bergen blev det opført i 1879. Siden den gang er det store skuespil kun spillet en gang på Den nationale Scene – i 1907 – før det i år blev taget op som festforestilling.